

OASE

BUREAU EUROPA | SEPTEMBER 2023

ZUID LIMBURG

OASE

INHOUD

- 3** **Gedachten, ideeën, dromen**
Floor van Spaendonck
- 4** **Een oase – en tegelijkertijd een mini-Europa**
Sam Nemeth
- 7** **Duister licht**
Annemiek Mommers
- 8** **Ontwerpen zonder grenzen**
Embracing Exchange
- 10** **Van vuilstort naar bloemrijk grasland**
Stefan Cools
- 12** **De geometrische droomwereld van Edmond Hustinx**
Joes Minis
- 13** **Op ontdekkingstocht met de Dutch Mountain Trail**
Andrew Oringer
- 14** **Leren door te doen**
International Learning Lab

GEDACHTEN, IDEEËN, DROMEN

Het landschap en onze leefruimte zijn veelbesproken thema's waar zowat iedereen wel een mening over heeft.

Landschapsplannen en toekomstdromen zijn er legio, zo ook in het Zuid-Limburgse heuvelland, in velerlei opzichten een oase.

Bureau Europa is in de gelukkige omstandigheid dat het vanuit deze oase zowel de ontwikkelingen in de ruimte mag volgen alsook de plannen en ontwerpen die er tot wasdom komen. 'Never a dull moment' in een tijd waarin omgevingsfactoren een steeds grotere rol spelen: er zijn volop (ontwerp)plannen en zelfs exotische verhalen uit het verleden om te vertellen en onze verbeelding te verrijken.

Een van de architectenbureaus met een abonnement op plannen en dromen is Maurer United Architects. Recentelijk maakte het bureau samen met partners een toekomstschets voor het landschap in de Euregio. De bestaande infrastructuur van spoorlijnen en treinstations fungeert als vertrekpunt voor de plannen.

In deze publicatie staat de verbeelding van het landschap centraal: met ontwerpen voor het landschap, de uitgangspunten en werkwijze van Maurer United Architects en de beleving van de Dutch Mountain Trail van een wandelaar. Andersom volgen we ook de blik van de kunstenaars: tijdens een wandeling in de omgeving van Bunde, bij Maastricht, door Stefan Cools; bij het in beeld brengen van nachtelijke landschappen door fotograaf Annemiek Mommers en een portret van Edmond Hustinx (1898-1984), een uitvinder/ondernemer die wetenschap en kunsten met elkaar verbond.

U heeft, kortom, een uitgave in handen vol gedachten, ideeën, dromen en luchtspiegelingen. Vanaf september zullen ze hun weerslag vinden in de najaarsexpositie Oase bij Bureau Europa.

Floor van Spaendonck

directeur Bureau Europa, platform voor architectuur en design

EEN OASE – EN TEGELIJKERTIJD EEN MINI-EUROPA

DOOR SAM NEMETH

Op de website van Maurer United Architects gaat hun missie 'creating contemporary architecture' vergezeld van begrippen als 'place branding', 'flexible urbanism', 'circular building' en 'revitalizing cultural heritage'. Nicole en Marc Maurer hebben wortels in de urban cultuur van de jaren negentig. 'In de architectuur waren wij actief binnen een niche. Dat voel ik eigenlijk nog steeds zo.'

Wie langs de Jan van Eyck Academie in Maastricht loopt, kan het niet ontgaan: in het souterrain, waar Maurer United is gevestigd, wordt hard gewerkt. Computers aan lange tafels, dwars door de ruimte geplaatst, worden intensief gebruikt. Eenmaal binnen loodsen Nicole en Marc me naar hun kantoor, waar het rustiger is. Er staat een groot beeldscherm waarmee ze hun woorden ondersteunen met beelden. Ze spreken bedachtzaam maar soms ook enthousiast. Marc formuleert rustig, Nicole is bevlogen.

Ze leerden elkaar kennen op de TU Eindhoven, waar ze bouwkunde studeerden. Nicole komt uit Slenaken, een Zuid-Limburgs dorpje bij de Belgische grens. Haar vader was leraar, haar moeder verbouwde de boerderij van haar ouders tot toeristenverblijf. Door de contacten met de gasten kreeg Nicole al vroeg mee dat de wereld groter was dan het dorp. Ze trok naar Eindhoven na periodes in Maastricht en Antwerpen, waar ze genoot van de diverse en vrijgevochten atmosfeer.

Marc groeide op in Duitsland. Zijn vader, afkomstig uit Heerlen en ook aan de TU Eindhoven opgeleid, vestigde zich vanwege de in Nederland stokkende arbeidsmarkt in Keulen; vandaar dat Marc niet alleen goed Duits spreekt, maar zich ook de Duitse cultuur eigen heeft gemaakt.

Ze vonden elkaar bij bouwkunde, en in hun belangstelling voor alternatieve cultuur, in het bijzonder de urban scene die toen in Eindhoven groeide en bloeide. 'Eindhoven voelde als een stad met potentie', zegt Marc. 'Er was ruimte. Mensen met originele ideeën waren welkom.' Nicole: 'Op de TU was een professionele infrastructuur die je in staat stelde werkelijk iets te doen. Eigenlijk zocht ik naar een stad met meer avontuur, maar ik kwam erachter dat het avontuur in Eindhoven in de originele docenten zat. Ze presenteerden de architectuur zo gelaagd dat je er je eigen verhaal mee kon vertellen.'

Wat waren de fundamenten van jullie eerste architectenbureau in Eindhoven?

Nicole tegen Marc: 'Jij werd de hiphop-architect. Onze invalshoek verschilde van de top-down benadering van de meeste andere bureaus. Wij werkten samen met mensen uit de graffiti-, hiphop-, skate- en muziekcultuur. Dit vond allemaal plaats rond MU, het hybride kunsthuis in Eindhoven. Verder kwamen we ook in contact met Showroom Mama in Rotterdam; het versterkte onze band met de urban-cultuur en ik denk dat daar een fundament van ons zit. Maar ook de media zijn belangrijk voor ons. Ons bureau heette toen ook 'MAURER Engineering Architecture and Media'. Het ging dus ook over de nieuwe media en we sloten aan bij een brede stroming die alternatieve wegen aan het exploreren was. Medialabs als V2 in Rotterdam en Mediamatic in Amsterdam brachten die werelden aantrekkelijk bij elkaar. Dat sprak ons aan. Als architecten waren we wel een niche. Dat voel ik eigenlijk nog steeds zo. Opdrachtgevers hebben moeite met een multidisciplinaire aanpak waarin je bijvoorbeeld meer een beleving strategisch wil regisseren dan simpelweg een gebouw te presenteren, zoals ze van een architect verwachten.'

De twee vertellen hoe ze te werk gingen bij de opdracht voor een skatepark in Eindhoven: door samen met alle belanghebbenden tot een plek te komen die gebruikt gaat worden zoals is bedoeld.

We praten over de kaart die ze hebben opgeroepen op het scherm tegenover ons: een projectie van alle metrolijnen en van Londen op de Euregio Maas-Rijn. Met steden als Aken, Luik, Hasselt, Heerlen en Maastricht is het een internationale regio met gescheiden openbare vervoerssystemen. De kaart laat zien dat er relatief veel spoor in Zuid-Limburg ligt, maar dat er ook nog veel ontwikkeld moet worden, vooral als je de grens over wil. Wie met het openbaar vervoer van Maastricht naar Hasselt wil, een afstand van zo'n 35 kilometer, heeft de

>>

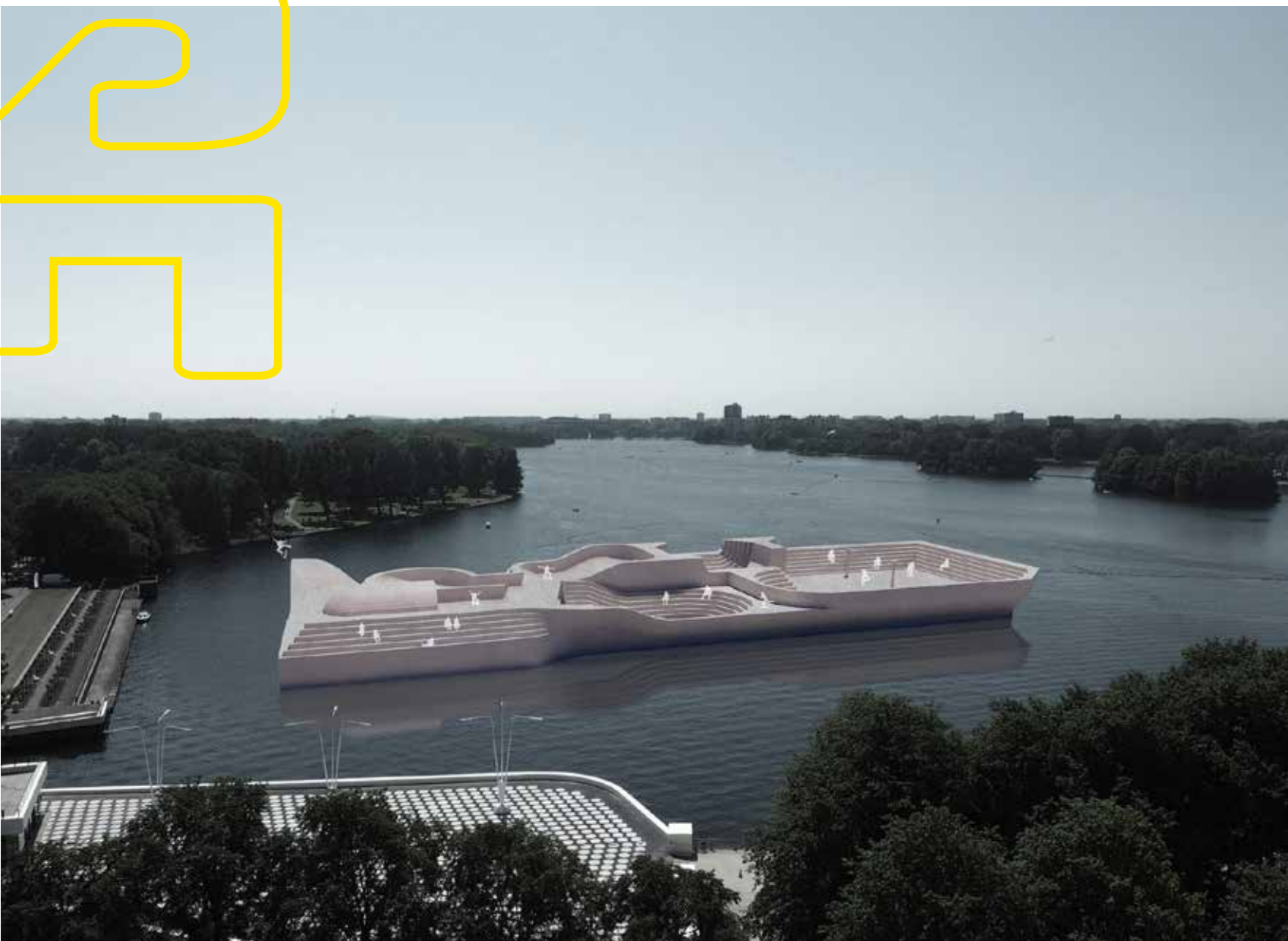
WAVES

Marc en Nicole Maurer. foto Perry Schrijvers

**‘De manier waarop
Europa zou kunnen
functioneren, zie je
hier in het klein.’**

Voorstel voor een drijvend Skatepark.

foto Kim Zwarts

nodige uurtjes voor de boeg. Het toch overzichtelijk probleem blijkt in de praktijk onoplosbaar; na jaren van voorbereiding werd recentelijk een plan voor een sneltramverbinding tussen Hasselt en Maastricht afgeschoten.

De Maurers houden ervan om op verschillende niveaus met architectuur bezig te zijn. 'Wij zijn dwars', vertelt Marc, 'dus na onze Eindhovense periode hebben we er bewust voor gekozen om in Maastricht neer te strijken. Het was geen voor de hand liggende keuze. Iedereen trok naar de Randstad, wij vonden deze weerbarstige stad interessanter.' Het waren de innovatiekracht, de gelaagde identiteit, de sociale verbondenheid, het industriële erfgoed, de rijke geschiedenis en de geografische ligging die als inspiratiebronnen dienden. Marc: 'Vanuit het westen is dit misschien de periferie, maar dat wordt hier niet zo gevoeld. De Euregio is een realiteit. Als je bijvoorbeeld in België rondrijdt, zie je hoe anders het daar is; die gedifferentieerdheid is aantrekkelijk. Voor ons houdt het in dat we ook in Duitsland en België werken. Dat geeft toch een ander perspectief.' Nicole: 'De Euregio stelde ons in staat om opdrachten in Duitsland te doen. Dat maakte dat we relatief snel konden groeien als architectenbureau. Onze metrokaart van de Euregio sprak mensen aan, ze voelden zich gerepresenteerd als Euregioburgers.'

Wat maakt jullie blik op het Zuid-Limburgse Landschap, zoals jullie dat in Bureau Europa gaan presenteren, anders?

Nicole: 'Wij zijn de verpersoonlijking van wat de Zuid-Limburgse identiteit zou kunnen zijn.' Marc: 'Zonder te zeggen dat een Randstedelijk architectenbureau hier niets te zoeken heeft, zou het toch ook vreemd zijn als er met de vragen die op stedenbouwkundig en planologisch gebied voorliggen géén bureau uit het gebied zelf zou worden ingeschakeld. Stikstof, ecologie, migratie: alles moet opnieuw overdacht, tegen het licht gehouden en beoordeeld worden: waarom is het zoals het is?'

Hij noemt het spoor als voorbeeld van een spannend perspectief. 'Uit een inventarisatie die we maakten blijkt dat Zuid-Limburg in verhouding de meeste stations van alle Nederlandse regio's heeft, het is een erfenis van de

'Ons streven is van Zuid-Limburg een 30-minuten-regio te maken'.

mijnwinning. Veel zijn er nog in gebruik, sommige liggen buiten de bebouwde kom. Ons streven is van Zuid-Limburg een 30-minuten-regio te maken: met het openbaar vervoer moet je binnen 30 minuten overal kunnen komen. De ontwikkeling van de regio kun je dus rond die stations projecteren; het is vaak braakliggend terrein. Als je nieuwe doelgroepen wil interesseren om hiernaartoe te komen, kun je je op die gebieden richten. Belangrijk is dan dat je het bestaande versterkt. Aanpassen kan, maar op een verantwoordelijke manier. Zorg dat het een sterk netwerk wordt en dat het de kennisregio ondersteunt.

Een andere perspectief is de natuur, het landschap. Er moet nauwkeurig worden nagegaan wat, vooral wat het water betreft, de ingrepen van planologische besluiten zijn. Opwarming van de aarde zorgt voor veranderingen waar je op moet anticiperen.'

Wat zien jullie als sterke punten van Zuid-Limburg?

Marc: 'Het mooie is dat je een brede visie kunt presenteren, die zich over de hele regio uitstrekt. Er moeten bijvoorbeeld geen zonnepanelen en windmolens in het Zuid-Limburgse landschap komen, die kunnen beter vlak over de Duitse grens worden geplaatst, daar is veel meer ruimte. Zuid-Limburg kan als verbinding met de Eifel en andere groene gebieden in de Euregio fungeren. Limburg leent zich goed voor kleinschalige en experimentele landbouw. Industriële landbouw kan beter aan en over de grens met Duitsland plaatsvinden. Je hebt hier enerzijds de lössgrond voor de landbouw en anderzijds de bosrijke gebieden vanuit de Eifel; die zijn te waardevol om te negeren en krijgen dus voorrang.'

Nicole: 'En dan is er nog de bebouwing die je kunt indelen in urbaan, sub-urbaan en landelijk. Gulpen lijkt bijvoorbeeld landelijk maar bij nadere beschouwing is het een sub-urbaan gebied. In het nabijgelegen Slenaken zou je juist het landelijke kunnen benadrukken. In de urbane gebieden, Maastricht, Heerlen, Hasselt, Aken en Sittard kun je juist die stedelijke kwaliteiten uitbouwen. En dan zijn er de buitengebieden, de erfenis van de mijnbouw. Reuze interessant. Die zou je kunnen re-branden als sub-urbaan. Maar wat is dat dan precies? Dat vind ik enorm intrigerend. Het vraagt om verbeeldingskracht en vooruitgangdenken. Het is hier eigenlijk een mini-Europa. Het is niet te vergelijken met een regio als bijvoorbeeld Eindhoven; het is de ligging aan twee nationale grenzen die Zuid-Limburg uniek maakt. De manier waarop Europa zou kunnen functioneren, zie je hier in het klein. Dat maakt dat het voor ons zo'n interessant speelveld is. We zijn nog lang niet klaar.'

DUISTER LICHT

Hoe ziet het bos eruit als de laatste tussen bomen en open plekken schuilende restjes licht langzaam verdwijnen in de nacht? Wat gebeurt er als het donker is en in het bos geen getuigen meer zijn om waar te nemen? Fotografe Annemiek Mommers bezoekt samen met gedragsbioloog Patrick van Veen de Zuid-Limburgse bossen na zonsondergang en fotografeert een fascinerende wereld in het licht van het duister.

Beek, juni 2023. foto Annemiek Mommers

‘Het is een geweldige ervaring waarbij ik me onderdeel voel van de natuur in plaats van dat ik ernaar kijk.’

Polverpark,
Maastricht.
Het gebouw is
ontworpen door
CB5, een bureau
gespecialiseerd
in architectuur,
stedenbouw en
landschap met
vestigingen in
Oosterhout en
Maastricht.
*foto John
Sondeyker*

ONTWERPEN ZONDER GRENZEN

Embracing Exchange heeft als doel ontwerpers, makers en instellingen over de nationale grenzen heen met elkaar te verbinden. Het programma richt zich op de regio Eindhoven, Keulen en Maastricht en toont visies, ontwerpen en initiatieven uit de grensoverschrijdende regio tussen de rivieren Maas en Rijn.

Door het organiseren van tentoonstellingen, presentaties en debatten bouwt het programma aan een grensoverschrijdend regionaal netwerk en toont zo de regionale ontwerpidentiteit. In de loop der jaren heeft Embracing Exchange meer dan honderd kunstenaars en ontwerpers een podium geboden.

Deelnemers van deze editie zijn onder anderen: Reicher Haase Assoziierte, Bureau Verbeek, CB5, Mendum Architectuur, Mourmans Nypels, Fabrice Hermans, a2o, Schepers Bosman, Atelier Leise, Kadawittfeld, Greenbox en SATIJNplus.

Embracing Exchange is een initiatief uit 2017 van Maurer United Architects.

Sculptuur
*Continuing in
Vaesrade* van
kunstenaar
Fabrice Hermans.

Impressie van Talwunder Lünen door Greenbox, bureau voor landschapsarchitectuur met vestigingen in Keulen, Stuttgart, Osnabrück, Kassel en Bielefeld.

Ontwerp van Kadawittfeld, bureau voor architectuur, interieurontwerp en stedenbouw met vestigingen in Aken, Berlin en München.

VAN VUILSTORT NAAR BLOEMRIJK GRASLAND

DOOR STEFAN COOLS

Meer dan tien jaar maakt kunstenaar Stefan Cools vanuit zijn huis dezelfde wandeling door het Bunderbos, een bronnenbos met een rijke flora. Het is een hersteld landschap, ooit was er een vuilstortplaats. Een van de weilanden heeft hij, samen met zijn partner Sandra van den Beuken, in beheer. Dit is een verslag van zijn route, en een uitnodiging om dezelfde wandeling te maken.

1. De route start bij Station Bunde. Vanaf het stationspleintje sla je rechtsaf de Spoorstraat in tot het einde. Ga rechtsaf de Roggeveldstraat in. Na de spoorwegovergang loop je de Kloosterberg op. Je neemt de derde straat rechtsaf, de Catharina Daemenstraat, en direct na het eerste hoekhuis aan de linkerkant kun je een klein trapje aflopen.

Je komt hier bij een berceau, een soort groene, levende tunnel. Deze berceau, die vroeger onderdeel was van de tuin van het voormalig kloostercomplex Huize Overbunde, bestaat uit kornoelje, een struikachtige plant met steenvruchten.

2. Na de berceau sla je linksaf. Loop door de bomenlaan tot aan het Mariabeeld. Ga rechts en loop over de metalen zandvanger. Houd rechts aan, omhoog. Eenmaal boven ben je op de Kloosterweg. Deze steek je schuin naar links over. Een onverhard pad klimt vervolgens flink omhoog en buigt naar rechts: volg het totdat de dikke oude bomen links plaatsmaken voor jonge bomen met veel gras eromheen. Net vóór deze jonge bomen sla je linksaf in een rechte hoek en loop je het pad af dat alsmaar rechtdoor gaat. Links ligt het bos, rechts een open grasland met hier en daar een kleine struik of kleine boom. Bij het betreden van dit grasland, dat in de zomer vol staat met orchideeën, kun je niet zien dat je over een voormalig stort loopt. Maastrichtse keramiekfabrieken als Mosa en Sphinx dumpten hier hun afval, waaronder vervuilende vloeistoffen, waardoor het plantenleven verdween. Vanaf 1988 is het verontreinigde water weggepompt en de grond voorzien van nieuw zand en een paar isolerende lagen. De aangebrachte aarde moet de grond schraler hebben gemaakt, waarvan planten als orchideeën en echt duizendguldenkruid profiteren. Er zitten ook veel insecten zoals de zeldzame Spaanse vlag.

3. Loop rechtdoor over het stort, parallel aan de bosrand, en volg een flauwe bocht naar rechts. Blijf het pad volgen tot de uiterste hoek, ga bij de T-splitsing naar rechts. Volg het pad met de zachte knik mee. Uiteindelijk zie je dat je terug bent waar je eerder al was. Vervolg dit pad nu linksaf en loop het bos in. Op de T-splitsing sla je rechtsaf. Links zie je het gat van de oude kiezelgroeve, nu gevuld

met water. Je loopt hier rechtdoor en na het passeren van het draaiportje sla je linksaf. Welkom op 't Rentelen.

Vanaf 2021 pachten Sandra en ik met onze stichting The Butterfly House dit perceel van de Provincie Limburg. Het driejarig programma 'Boeren voor de natuur' 2023 -2026 brengt hier kinderen, vrijwilligers en kunstenaars samen om te kijken, werken en leren van het landschap.

4. Bewandel het pad verder totdat je aan het draaiportje komt om de fruitweide in te lopen. Bij het volgende draaihekje sla je linksaf en ga je de onverharde weg op, de Trentelenweg. Aan het einde van deze weg, met aan weerszijden fruitbomen, loop je rechts de verharde straat op, de Kasennerweg. Deze loop je uit, daarna linksaf de Wonkelestraat in. Zodra de weg sterk rechts afbuigt, zie je links een poort met een wit, gemetseld muurtje. Hier stap je omhoog en wandel je over het smalle Lochterveldvoetpad. Volg het pad voorbij een tweede poortje totdat je aan de grote weg uitkomt. Hier ga je door een derde poortje en steek je recht de weg over om vervolgens door een vierde poortje de wei in te lopen. Het pad loopt langs een solitaire kersenboom midden in de wei. Wandel door het hekje aan het einde en ga direct links. Vervolg rechtdoor. Na de wei links zie je aan het einde een voetpad dat naast de wei ligt: laat dit gerust links liggen. In plaats daarvan loop je over het pad rechtdoor en naar beneden het bos in. Uiteindelijk sla je het tweede pad links in. Tenslotte kun je vanaf dit pad voor je het spoor zien liggen.

Van kinds af aan kom ik al in het Bunderbos, waardoor alle paden en vegetatie oude bekenden zijn. Het Bunderbos kent het Lagebos en het Hogeboos en is geliefd om de typische voorjaarsflora van een bronnenbos, zoals de bosanemoon, gele anemoon, het bosviooltje en pinkersterbloemen. Ook vlinders zoals het oranjetipje en het zeldzame paarbladig goudveil komen er voor. In de schemering kun je geluk hebben dassen en reeën te zien.

Bij het spoor sla je linksaf. Loop parallel aan het spoor totdat je op de verharde weg komt. Op deze Boschweg loop je tot aan de spoorwegovergang en steek je het spoor over, de Roggeveldstraat in. Neem de eerste straat links om te eindigen bij het vertrekpunt.

De berceau bij Bunde.

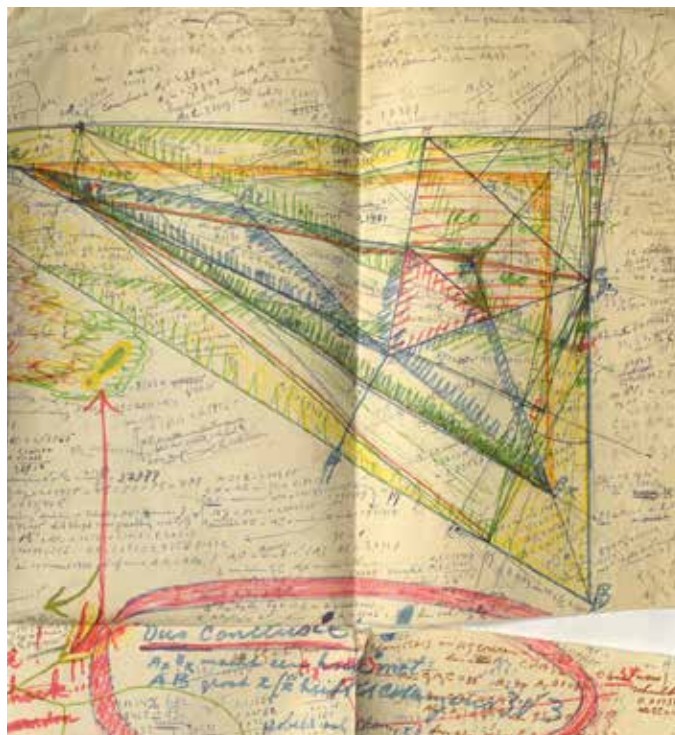

De volledige wandeling en omschrijving zijn verkrijgbaar aan de balie bij Bureau Europa.
thebutterflyhouse.nl/boerenvoordenatuur

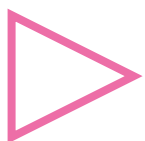

DE GEOMETRISCHE DROOMWERELD VAN EDMOND HUSTINX

DOOR JOES MINIS

Schets van Edmond Hustinx.

Edmond Hustinx was wetenschapper, uitvinder, kunstliefhebber en roerganger in de ontwikkeling van het industriële landschap. Zijn werkwijze noemde hij 'co-productie', een term die hij had ontleend aan de filmwereld.

Edmond Hustinx was een chemicus, uitvinder en industrieel. Vanuit zijn zeepfabriek in Maastricht werden er vele slagen naar de toekomst gemaakt, sommige hadden direct betrekking op de zeep, de werking op de huid of de waterzuivering.

Hustinx stond bekend om zijn verbazingwekkende creativiteit. Hij had bijna 1200 uitvindingen op zijn naam staan die behalve zeep ook betrekking hadden op het verkeer, de samenstelling van verf en ingenieuze productiewijzen. Maar Hustinx was niet alleen wetenschapper. Hij was ook een getalenteerd amateurschilder en had grote interesse in radio, film en muziek. Gedurende zijn hele leven hield hij zich bezig met uiteenlopende wetenschappelijke vraagstukken - om die vaak op heel eigen wijze op te lossen. Het enige waar hij zich, hoewel ondernemer, niet op kon laten voorstaan was een handelsgeest.

Hustinx' methodes werden zelfs door de Club van Rome aangeprezen: hij stond te boek als een pionier wiens werkwijze haar weerslag vindt in de huidige duurzame industrie. Hustinx noemde zijn methode 'co-productie', een term die hij had ontleend aan de filmwereld.

Maar Hustinx beperkte zich niet tot de industrie. Hij had ook een passie voor wetenschappelijk onderwijs en kunst. Hij werd wereldwijd erkend als vooraanstaand chemicus en uitvinder, hij adviseerde de NASA over glasgebruik in de ruimtevaart. Zijn vriendschap met de Maastrichtse Nobelprijswinnaar Pie Debye legde de basis voor een wereldwijd netwerk, waarin Hustinx in vloeiend Duits, Frans, Engels, Nederlands én Maastrichts correspondeerde. Hij was een

van de drijvende krachten achter het plan om een universiteit in Maastricht te stichten.

Naast zijn wetenschappelijke prestaties was Hustinx ook een gulle weldoener. In 1961 richtte hij de Stichting Edmond Hustinx op die zich - nog steeds - inzet voor de bevordering van kunst en wetenschap in Maastricht. De naar zijn zus Henriëtte (docente aan de kunstacademie en violiste bij het Maastrichts Symphonie Orkest) vernoemde Hustinx-prijs wordt jaarlijks toegekend aan getalenteerde studenten van de kunstacademie, conservatorium en toneelacademie in zijn geboortestad. Ook de jaarlijkse Prijs van de Wetenschap van Maastricht University werd ooit ingesteld door Edmond Hustinx.

De tentoonstelling *Eureka! Edmond Hustinx!* neemt je mee op een reis door het leven van Edmond Hustinx, van zijn jeugd in Maastricht tot zijn successen als directeur van Zeepfabriek Hustinx NV. Je leert er over zijn innovatieve methoden voor het maken van zeep en zijn vernieuwende methode voor de bereiding van waterglas. *Eureka! Edmond Hustinx!* is een kleine expositie, in het kader van de Maand van de Geschiedenis, vol wetenswaardigheden over de onbekende bekende Maastrichtse uitvinder en kunstliefhebber Edmond Hustinx. Kom naar Bureau Europa en grijp de kans om in nooit eerder vertoond archiefmateriaal te duiken en kennis te maken met de geometrische droomwereld van deze buitengewone uitvinder.

Eureka! Edmond Hustinx! Van 30 september t/m 12 november in Bureau Europa. bureau-europa.nl hustinxstichting.nl

OP ONTDEKKINGSTOCHT MET DE DUTCH MOUNTAIN TRAIL

DOOR ANDREW ORINGER

Als het zo goed voelt om hoge toppen op afgelegen plekken te bedwingen, waarom zouden we dat dan niet op kleinere schaal dicht bij huis kunnen doen? De pas drie jaar oude Dutch Mountain Trail biedt uitkomst.

Blik op het Zuid-Limburgse Heuvelland.

‘Ook in het kleine liggen vaak onverwachte en inspirerende avonturen verborgen’

Veel reizigers kennen ze, de laag oplopende en ietwat verre toppen die het Zuid-Limburgse heuvelland zoals dat door de lokale bevolking al honderden jaren wordt gecultiveerd. Het gebied is ook favoriet onder fietsers uit het hele land die naar het zuiden komen om het lichte reliëf, het enige dat Nederland kent, te beslechten.

Er is meer: wijngaarden en hopvelden, met koeien en schapen bevolkte weilanden, talrijke kloosters en kasteeltjes, kleinere landschapselementen zoals een op een heuvel prijkend altaar of het bankje ter nagedachtenis aan vergeten zielen. Ze concurreren met de natuurlijke schoonheid van het landschap: snelstromende beekjes, eiken, sparren en wilgen, kleine stukjes dichte, oude begroeiing, net zo goed als de geur van regen na droogte en van rotende paddenstoelen. En natuurlijk de grenzeloze heuvels en dalen met sporen van een ver verleden, gevormd door de veranderende natuur van het landschap.

Nu is er de Dutch Mountain Trail die bezoekers op uiteenlopende wijzen laten genieten van de schoonheid van dit gebied met een schier eindeloze keur aan wandelmogelijkheden en -combinaties. Het parcours werd in 2020 aangelegd en omvat intussen 101 km door het zuidelijkste puntje Nederland.

De Dutch Mountain Trail verbindt de zeven hoogste toppen van het gebied en klimt bij elkaar meer dan 1500 meter. Er zijn tal van manieren om deze paden te combineren, te bekijken en te verkennen. Een trail run naar het oosten, een mountainbikerit naar het westen, een wandeling die vijf kilometer door de zon loopt of een lijdensweg die je veertig kilometer door de modder en het slijk trekt. Of, als de omstandigheden het toestaan, langlaufen in het besneeuwde Heuvelland.

Oorspronkelijk werd de DMT ontwikkeld als vier losse etappes van zo’n 25 km.

Via de mijnwerkspaden bij Kerkrade zie je de uitlopers van de Duitse Eifel of de Belgische Ardennen. Een oversteek van de Maas bij Eijsden brengt je door grensoverschrijdende landschappen; de enige aanwijzingen zijn de straatnaamborden of passanten die zachtjes Frans of Duits met elkaar praten. Het parcours heeft velen geïnspireerd om kennis te maken met de schoonheid en diversiteit van Zuid-Limburg en tegelijkertijd de grenzen te verleggen van het fysieke uithoudingsvermogen.

Als het zo goed voelt om hoge toppen op afgelegen plekken te bedwingen, waarom zouden we dat dan niet op kleinere schaal dicht bij huis kunnen doen? Het kostte mij veel tijd om te beseffen in hoeverre deze heuvels niet alleen het landschap en de geschiedenis hebben gevormd van de plek die ik nu thuis noem, maar ook mijzelf. Ik ben op geen enkele manier een laaglander; ik kom uit de Rocky Mountains in Colorado (VS). Die omgeving maakte van mij een fanatieke bergbeklimmer: een groot deel van mijn leven heb ik, wereldwijd, doorgebracht op hoogtes van boven de 4000 meter.

Met de tijd ben ik gaan inzien dat ook op lagere hoogte veel plezier valt te beleven. Ook in het kleine liggen vaak onverwachte en inspirerende avonturen verborgen. Elk seizoen brengt nieuwe verrassingen: met modder bekladde laarzen en drassige rugzakken, de brandende zon in je nek, de eindeloos blauwe lucht, soms een oogverblindende deken van wit. Trek erop uit langs de Dutch Mountain Trail, wie weet wat je onderweg tegenkomt!

LEREN DOOR TE DOEN

ILL-studenten werken aan fysieke modellen.

Het INTERNATIONAL LEARNING LAB is een platform voor jong ontwerptalent op het gebied van het architectuur en omgeving. Het platform stimuleert kennisuitwisseling, samenwerking en innovatie tussen het regionale bedrijfsleven, overheden en instellingen die actief zijn op het gebied van de creatieve industrie. Vanuit de regio Zuid-Limburg opereert het ILL grensoverschrijdend op het gebied van nationale grenzen en vakdisciplines.

Het domein 'architectuur en omgeving' is continu in ontwikkeling en op dit moment zeer aan verandering onderhevig. Het INTERNATIONAL LEARNING LAB biedt jonge talenten een creatieve leer-werkomgeving. Een 'learning by doing' lab waar voor ontwerp en onderzoek op de schaalgebieden regionale planning, stedenbouw, openbare ruimte, interieur- architectuur en nieuwe media en de cross-overs daartussen.

Het lab gericht op verbeeldingskracht en vakmanschap biedt minimaal ruimte voor vier deelnemers. De mix maakt de samenwerking uniek en is internationaal, transdisciplinair en multi-level (MBO, HBO, WO).

De deelnemers doorlopen een op de individuele ambitie afgestemd programma, waarin professionals uit de creatieve industrie met een relatie tot het ruimtelijk domein kennis delen op het gebied van digitale skills, trends en ontwikkelingen, ondernemerschap en praktijkcases.

Het ILL is in 2020 opgericht door Maurer United Architects.

Een ILL-deelnemer loopt virtueel door een 3D-ontwerp.

Een door ILL-deelnemer digitaal ontworpen 3D-model van een uitkijktoren.

SE

Het Landschap
De Toekomst
Dossier
Zuid-Limburg

DEIOASE

Curator
Maurer United

DE

Plak, teken en fantaseer hier jouw invulling van het
Limburgs landschap: Het inleveren van een ingevulde
pagina geeft gratis toegang tot de expositie bij Bureau
Europa en een lege pagina kan ook in de expositie
worden ingevuld tot 12 november 2023

www.bureau-europa.nl

01.09 –
12.11.2023

Expositie voor en door
omgevingsdenkers

bureau
europa

Platform
voor
architectuur
& design